

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XVII. Vande stantaftighe ghetrouwigheydt van P. Nicolaes, ende hoe sijn broeders verlof ghecreghen hebben met hem alleen buyten den kercker te spreken.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

ghenoemt deur het smecken ende beloften der ghesner die deur de ghevanghenen solliciteerden / aenghelockt zynde / dede wel neerstelijck ende dapperlyck sijn beste om hen te verlossen. Ter contrarien een Biederode en was noch niet met bidden noch met geldt oft goet te beweghen tot sulcken rechtverdighen saecke. Oock die van Gorcom ten Biele geromen waren streden teghen malckanderé. Want die Catholijck waren oft de Martelaers van bloede bestonden (onder welke deur aen gerekent moeten worden de twee epgene broeders vanden Gardiaen) versochten alle middelen om de ghevanghenen upt doodts noodt te helpen. Maer die Geus ghesint waren / bedoquē al het deur-nemen en sozghvuldighydt der Catholijcken met hunnen contrarien bezijue / bouen al daer toe trachtende dat de ghevanghenen metten eersten souden om-gebraght worden. Ende om dese redene alleen hadden dese goede ende Euangelische mannen / achter-latende hun epgen negotien ende huyl-werck / de reyse tot den Biele toe aen-ghenomen. Der welcker namen ick hier niet en beghere by te teercken / hoe wel dat spijghel ghehoegh bekent zijn.

CAPITTEL XVII.

Vande stantafstige ghetrouwigheydt van P. Nicolaes, ende hoe sijn broeders verlof ghecreghen hebben met hem alleen buyten den kercker te spreken.

Nsal ick gaen verclaren wat vroom-hertigheydt P. Nicolaes Pieck der Minder-broeders Querste ghetoonit heeft in deur te staen ende dat te houden de trouwe deur welke hy aen Gode boen al ende daer naer aen sijne broeders de Geli-

giensen verbonden was. Zijn twee vleeschelijcke
 broeders daer wy nu dickwils af ghemelt hebben /
 al en waren sy aen-gaende de religie niet seer sorg-
 buldigh / nochtans deur de naturelijcke affectie der
 liefden die sy droeghen tot hem als hunnen eygenen
 broeder / van ouderdom tusschen hen beyden ghe-
 bozen / deden alle neerstighepdt die't hen eenighs-
 sins moghelijck was om sijn rantsoen in eenigher
 manieren te maecken. Tot dien eynde naer den
 Bziel ghecomen zijnde / ende merckende datter pe-
 rijckel was in langhe te toeuën / hebben anders niet
 ghelocht dan huns broeders sake voorzdt te drijuen /
 om hem / soo't hen moghelijck ware / met bidden /
 beloften / oft schencken te verlossen. De saecke was
 nu soo verre ghebraght dat het hen toe-ghelatē was
 sonder sorghe van op-sprake van hunne trouwe te
 breken / hunnen broeder alleen met hen wegh te
 leyden daer't hen beliefde. Maer hy / ghelijck hy
 te beuren noyt en hadde willen toe-laten / soo en
 heeft hy oock nu niet ghewilt dat hy alleen soude los
 gaen ende sijn mede-broeders ende kinderen laeten
 aerbeyden inden uystersten aen-staenden strydt die
 hy wel wieste hoe swaer ende moepelijck dat hy val-
 len soude. Welcke saecke seer redelijck is / dat hy
 daer-om van sijne onder-saten niet en wilde ghe-
 schepden wesen / by-sonder om sommigher will
 die cranck-achtigh waren / den welcken hy wel sag
 grootelijcks van noode te wesen om dien heplighen
 strydt salighlijck te vol-eynden pemanden by hen
 hebben die gheleert ende van eenigher auctoritet
 ware / om sijn exempel te sien ende sijn ghestadige
 vermaninghen te hooren / ende sonderlinghe her-
 op wien alle ooghen als op t'hoofdt bande vergar-
 ringhe gheslaghen stonden. Hier-om heeft hy in t'
 kercker vanden Bziel her-haelt ende vernieuwde
 bes-

beloftenisse die hy sijne mede-ghefellen te Gorcom ghedaen hadde / weder-om by sijn trouwe ghelouende dat hy hen noch metter herten noch metten lichaeme soo verre alst in sijner maght soude wesen / eenighs-lins en soude verlaten. Ghemerckt dan dat op desen voef het veur-nemen van sijn broeders niet boozdt en gingh / hebben sy eenen anderen wegh ghesocht. Men wierdt goede hope ghegheuen / datmen de verlossinghe van alle de ghevanghenen soude moghen vercrighen op sulcken conditie: Waer't dat sy slechts alle te samē maer den Paus van Roomen en wilden verlaecken / latende alle d'andere hoofdt-stucken des gheloofs vry ende ongheroert. Het welck sy hopten datmen emmers allen den Minder-broeders (aen wien P. Nicolaes seyde altydt dat hy verbonden was) soude moghen wijs maecken / soo verre datmen in eenigher manieren den moedt van P. Nicolaes / als hunner aller ouersten / tot het aller-minste consent van dese saecke conste ghebooghen. Hier-om sijne broeders mey nende datter niet vele verlanghs aen en lagh by wat maniere sy hunnen broeder upt het perijckel souden helpen / hebben weder-om willen bestaen datmen nu tot twee reysen toe op't stadt-huys te vergeuens hadde gheproeft: dat sy alle gheweldt van welsprekentheydt souden ghebzupcken daer sy souden meynen de stijugheydt van sijnen moedt mede te booghen / emmers om dit een punct metten monde te doen belijden datter ghehepscht wierdt. Tot desen eynde hebben sy vercreghen / dat P. Nicolaes veur een ure oft twee upt den kercker ghelaten soude worden / ende met sijn broeders alleen moghen spreken in t'huyjs daer de Prouost vande soldaten ghelegeert was.